

SOKOL AMERICKÝ

Úřední list Národní Jednoty Sokolské v Sp. St.

Ročník II.

Chicago, 10. května 1880.

Číslo 4.

Pořádá AUG. VOLENSKÝ — Vydává VÝKONNÝ VÝBOR.

• VYCHÁZÍ vždy 10. každého měsíce. — RUKOPISY pro „Sokola Amerického“ určené zasílají se nejdéle do 8., delší do 5. každého měsíce na pořadatele: číslo 463 Jižní ulice Canal, Chicago, Ill.

Předplatné: Pro údy Nár. Jed. Sokolské 36 centů, pro neúdy 60 centů ročně.

Jindřich Fügner.

Ku památce Jindřicha Fügnera.

F zpřímil se Sokol český, jarý,
v čele vůdce svého Fügnera,
nedbaje překážek, ni zloby
v před kráčí — ku blahu národa.

Símě zkvétá, vzroste mocný peň
neunavnou péčí pěstitele,
Sokol ctí ve Fügneru otce,
národ český — svého buditele.

Mocně si Sokol cestu klesť
kde věrný národ, česká píseň zní,
pod praporec se mládež staví,
vlast — s hrdoostí na své syny zří.

Když pak národ s vděkem, láskou
věnčiti měl vítězovo skráně,
smrt' zradná si jej vyvolila —
Fügner zesnul zelen — ve své slávě.

Zesnul — ctitel však památka
nevymře již v srdcích národa,
kde Sokolův zří se pluky —
tam dlí též i duch — vůdce Fügnera.

Jos. Džuebier.

Většina našich sokolů zde málo asi pamatuje sobě sokolských jednot v Čechách. Odebravše se do cizinyze své milé vlasti nevědí pak, když zde dorostou, jakých překážek bylo kladeno sokolstvu v Čechách, jakých sebezapření a obětí muselo často býti přinášeno, aby stali se sokolové tím, čím jsou dnes. Hradbou národní. Jeden z nejpřednějších bojovníků, na kterého dnešním dnem pohlížíme s posvátnou úctou, jest F ü g n e r. Sokolové, máte zde před sebou vzor pravého vlastenectví, Sokola v pravém slova smyslu, jakým každý Sokol by měl býti. O kěz rodila by nám vlast naše samé takové syny, jakým byl nezapomenutelný F ü g n e r. Podáváme zde životopis Fügnera dle „Nauč. Slov.“ aby každý Sokol znal a ctí zasloužilého muže, pečujícího o vlast a sokolstvo zvláště, aby každý následoval příkladů jemu daných a jednal vždy ke ctí jména českého.

Jindřich Fügner.

Cti předky své, vlast svou
a ctíš sebe sám.

Jindřich Fügner, narodil se v Praze 10. září 1822 z rodičů stavu obchodnického. Strávil první léta mládí svého s většího dílu ve Chvatěrubech u Velvar, navštěvoval od r. 1830 hlavní školu piaristickou a od r. 1832 gymnasium Novoměstské. Od rodičů svých k obchodnickému stavu jsa určen, osvojil si první vědomosti k tomu čemu čelící v domě Bachhaubelově, načež do Terstu se odebral, kde v jednom z velko-obchodů tamějších v povolání svém se zdokonalil. Vrátil se nastoupil delší cestu po Německu, Nizozemsku, Belgii, Francii, a Anglii, se vše mi metropolemi obchodními se seznamuje, při čemž ovšem též v jiných směrech vědění se obohatil. Opět do Prahy přibyv, vstoupil do závodu otce svého, u něhož se nalezal sklad Liebigovy továrny na střížné zb ží, a později závod tento samostatně řídil. Pojav 10. září 1853 Kateřinu Tureckou za manželku stal se 1854 generálním agentem pojišťovací společnosti „Nuovy“, kteréž záhy velikou oblibu v Čechách získal. R. 1859 zvolen byl za člena obchodní a průmyslové komory; r. 1864 vzdav se generálního agentství stal se ředitelem hypoteční banky české, poněvíc dle jeho návrhů zařízené. Jakkoli pak F. ve všech záležitostech obchodnických, co znamenitá kapacita se osvědčil, a zvláště skvělým organisatorským talentem nad jiné vynikal, tak že rady jeho značně se dovoláváno, a slovo jeho nejednou i v záležitostech celé země se týkajících rozhodoválo, tož přece nevyplňovala činnost tato bystrou mysl a obsáhlého ducha jeho. Knihovna F. všechna téměř čelnější díla literatur evropských v sobě zahrnující, a vůbec jedna z největších a nejvybranějších, kterou u nás kdy soukromník vládl, svědčí o jazykové a encyklopedické vzdělanosti jeho. F. přiznával se ve všem k náhledům nejpokro-

čilejším a na výši doby naší se nacházejícím. Ne tak obchodníci, jak vynikající spisovatelé, především tenkrát ještě vlastenecky smýšlející Ant. Springer, byli téměř denní spololečností jeho. Též Alex. Dreyshock čítal se k jeho bližším přátelům. To souviselo s okolností, že F. též hudbu se zvláštní znaleckou pílí pěstoval, s jiným přítelem svým Zvonářem u Piet-sche kontrapunkt důkladně studovav. Hudební směr jeho byl naskrze vážný, klasičtější. Varhanám dával přede všemi nástroji přednost, jakož byl pak po dlouhá léta členem ředitelstva školy varhanické. Staročeské chorály měl v takové lásce a úctě, že — ač pevného zdraví nikdy nebyl — byl přece nejpilnějším návštěvovatelem orator ve chrámu Svatovítském. — Též o těsnopis český získal sobě F. co starosta stenografického spolku zásluh nejrozhodnějších. Vypsav sám značnou cenu za nejlepší převedení soustavy Gabelsborgovy na jazyk český, razil tím cestu stenografii české, která pak záhy na sněmu v plné důležitosti své se osvědčila. Největších zásluh o národní život a rozvoj náš však získal si F. co starosta „Sokola Pražského“, jehož stanovy dr. Tyršem vypracované 3. ledna 1862 potvrzeny byly. Ve valné hromadě dne 16. února 1862 jest F. za starostu nové jednoty zvolen. Byltě to starosta netoliko první ale ve svém způsobu zajisté jediný. Nebylt mladému spolku starostou pouze dle jména, jak jinde bývá, nýbrž veškeré činnosti jeho v tělocvičném, na výletech a v poradách co nejhorlivěji se účastnil. Jakkoli i s jiné strany dobrá vůle ano i nadšení se jivily, přece bez F. by nový spolek nikdy pozdější výše své byl nedostoupil. Byli jsme v národním životě našem zvyklí na poměry malé; aby český spolek zvláště ve finančním ohledu se výše odvážil, zdálo se téměř nemožností býti. Sokol nacházel se tehdejší v nájmu u zemského učitele tělocviku p. Jana Malého-petra, který — sám veliký počet školských cvičenců máje — místnost svou, v zimě nad to velmi obmezenou, jen v jistých hodinách spolku přepouštěti mohl. Poměry těmito byl Sokol patrně stísněn a v rozvoji svém zdržován; tu F. nikoho se netázaje — aby nikde na odpor nepřišel — najal za 1800 zl. ročně prostranný a pěkně upravený sál „u Apolla“, a jakkoli mnozí nedůvěřivě na smělý čin tento hleděli, schválně na smlouva přece ve valné hromadě dne

16. dubna 1860, když F. se byl vyjádřil, že najme místnost sám, kdyby spolek takto učiniti nemínil. Krokem tímto Sokol pošinut jest v popředí spolků Pražských; v nové krásné místnosti — velkomyslnou zásluhou F. záhy všim náradim opatřenou — jednotě členů neustále přibývalo, tak že počet jejich z 80 brzy na 1000 vzrostl. Ještě důležitější však bylo, že Sokol zvykal takto na poměry velké, že nemaje, kdo by se mu doma rovnal, záhy zrakem přes hranice hleděti počal, a že v něm závodivá myšlenka se ujala, povznésti tělocvik český na roveň i cizozemským, a možno-li i nad něj. Na závod takový pomysleti mimo Sokol žádný jiný spolek se neodvážil; v Sokolu Pražském však na místo krátkozrakého a pohodlného čecháctví záhy vyšší rozhled, dalekosáhlý úmysl, hrdější a povznešenější snaha se rozhostily. Tot pokládáme na nejpřednější a mimo úzké kruhy neznámou dosud zásluhu F. To nezměnilo se již, i když šedé sestry dům u Apolla zakoupily a Sokol do nízkých a tmavých místností Konvitských se stěhovati musil. Záhubou však hrozila okolnost, že majitel Konviktů sál jen až do konce září jednotě pronajmouti mohl a že jiné spůsobilé najmatelné místnosti v Praze po ruce nebylo. Mezi tím co výbor brzy toho, brzy onoho prostředku se uchopiti chtěl, chodil a hledal F. uzavřen a zamyšlen po městě, žádného definitivního rozhodnutí ve výboru nepřipouštěje. Konečně našel příhodný pozemek blíž Žitné brány, a nyní teprvé se vyjádřil, že jednotě sám tělocvičnu vystavěti chce. Všichni, kdož s ním u bližším styku byli, lekli se takřka smělé myšlenky této. Marně poukazováno se strany výboru na místnosti jiné, které by se s menším nákladem jakž tak za tělocvičnu upravití daly, marně vyličován velký náklad s vybudováním tělocvičny spojený. F. odmítal všechny návrhy, které se k jakési, jak říkal, „pokoutní“ místnosti vztahovaly. „Věc Sokolika je věcí národní“ pravil „a o tu musí důstojně postaráno býti.“ I zakoupil tedy pozemek a vybudoval, aby cvičení dlouhou přestávkou netrpělo, za 6 měsíců tělocvičnu, která co do úpravnosti dosud nemá rovné v Evropě, a kde 9. prosince 1863 s cvičením započato. S obětovností nevyrovnanou opatřena takto Sokolu místnost stálá a ve všem co nejvíce příhodná, i vykonána jednotlivcem dílo, jež jinde spojenému úsilí celé obce připa-

dává. Sám do nového domu se přesídliv, byl co den cvičení spolkovému přítomen, a zvláště v šermování, jeho návrhem do družstev zavedeného, horlivě a úspěšně se účastňoval. Pobádání starostovo všude k zvýšené činnosti podněcovalo, vždy pohotový vtip a žert jeho všechno oživoval, duch rovnosti a bratrství, jím především pěstovaný, činil každému tělocvičnu pobytem nejmilejším a nejpříjemnějším. Než zdraví jeho bylo již nevalně pevné. R. 1868 F. skutečně se roznemohl, mnohé starosti z událostí zevnějších, zvláště smrt Zvonařova zhoršily chorobu jeho. Přece neztratil ani rozmar svůj úplně, a nikdo nemyslel že konec jeho již blížký jest. Tím více ohromila dne 15. listopadu Prahu ba celé Čechy zpráva, že F. skonal. Nikdy nebylo bolu všeobecnějšího a zármutku upřímnějšího. Celá Praha — Čechové i Němci — podnikla smuteční pouť do sokolny, kde zvěčnělý na vysokém nádherném katafalku spočíval, a pohřbu jeho dne 19. listop. taktéž veškerá Praha s přemnohými jednotami venkovskými se súčastnila. Nad jeho hrobem pak vztýčil Sokol Pražský pomník žulový, jenž 18. července 1869 za přítomnosti všech téměř jednot Sokolských a při nesmírném účastenství obecnstva byl odhalen. — Starostu, jakým F. byl, nenašel a nenajde Sokol Pražský více; avšak F. postavil jednotu na základy takové, že netřeba jí, aby i příště na starostovi svém podobné snahy a obětovnosti vyžadovala. Jindřich F. byl postavy vysoké a štíhlé, zevnější zjev jeho byl v nejlepším slova smyslu elegantní, tvář jeho byla ušlechtilá a duchaplná. Vzdělanost jeho byla vzhledem k stavu, k němuž náležel, neobyčejná, ba ve svém druhu snad jediná, řeč jeho vždy zajímavá, úsudek bystrý, vtip jeho dle okolností dobromyslný, avšak též fyzný a neohrožený. Co do politického přesvědčení svého stál vždy k straně nejsvobodomyšlnější. Již r. 1840, kde setníkem a pobočníkem při národní obraně byl, zúčastnil se činně ruchu politického, svobodomyšlnost svou pak nezapřel ani za

dob reakce. Tak mezi jinými hlasoval 1860 v průmyslové a obchodní komoře tehdejší s Tempským a zvěčnělým purkmistrem Pštrosen důsledně za to, aby se vyslovilo, že toliko svobodomyšlná ústava rakouským financím pomocí může, kdežto všichni ostatní členové, když na hlasování dle jmen došlo, přesvědčení takové projeviti si netroufali. Podobnou pevnost osvědčil F., když přese všechno nalehání a domlouvání přemnohých přátel a příbuzných při Sokolu Pražském nezvratně setrval. Čechem byl F. netak rodem — ač otec jeho na tehdejší poměry dosti dobře česky — jako z mravního přesvědčení svého. Viděl, jak českému živlu křivda se děje, a to postačilo šlechtné mysli jeho, aby jej hájil a co bojovník v řady jeho se postavil. Jak radou a hmotnou pomocí svou na všechny strany působil, vědí jen ti, kdož ho blíže znali; hlučnost a okázalost přičila se ryzému srdci jeho. Při vši ráznosti a neohroženosti své byl přece srdce nejjemnějšího. Vypravuje se o něm, že jako malý hošík papírky po ulicích, kudy ze školy chodil, sbíral a domů přinášel; myslil že je to bolí, když se na ně šlape; a podobnou něžnost zachoval až do smrti. Neurážel nikoho úmyslem, a domníval-li se, že takto učinil, byl nejhlubší bolestí dojat a neustal, až domnělý svůj přečin odčinil. Demokracie nebyla mu heslem prázdným a od jinud zděděným, rovnost a bratrství plynuly z přirozené ušlechtilosti a humanosti srdce jeho. Člověk mu byl člověkem, i když ze tříd nejnižší pocházel, a zvláště každému Sokolu byl bratrem nejpříjemnějším, vždy radou, útěchou a podporou ochotným. Tak vroucně, tak obětovně a nezištně jako on nemiloval snad nikdo národ svůj; nechtěl při tom pro sebe, ba pouhá myšlenka na odměnu a vděk jakýkoli zdála se mu zkáletí ryzost p citů vlasteneckých. „Ni zisk ni slávu!“ zní heslo pod podobiznou jeho. Nevyslovil ho sice nikdy, avšak nevíme, komu by s větším právem přiřknuto býti mohlo.

„N. S.“

Sokolstvo v Čechách.

V minulém čísle „Sok. Am.“ podali jsme dopis z Čech, v němž poznali jsme, že Sokolstvo stává se o mnoho činnějším než bylo za několik posledních roků. Dokladem toho, že tak jest dosvědčuje vý-

roční zpráva za rok 1879 Těl. Jednoty „Sokol“ v Strakonících. Zpráva ta jest velmi obšírná, obnáší devět osmerkových stránek drobného tisku. Dle zprávy té čítá jednota členů: 2 čestné, 25 zakláda-

jících, 75 činných a 146 přispívajících, celkem 248 členů. Činnost jednoty této otiskujeme doslovně, neb jest příkladnou a následování hodnou až na tu pobožnost, o čemž později. Necht' povšímnou si v jednotách našich činnosti této. Nehledíc ani k týdnnímu cvičení, udáno ve zprávě *čtrnácte pochodových cvičení celého sboru*. Něco podobného kdyby se mělo státi na př. v Chicago musel by náčelník všecky členy přinést do tělocvičny. Sokolové se budou horšit na tento výrok, avšak jen vždy pravdou na světlo, není tomu dávno, že svolával náčelník sbor ku cvičení pochodů a s osmdesáti členů se jich dostavilo dvanáct a to se má také činnosti nazývati? — Zpráva účetní dobře sestavená podrobně udává příjem a vydání. Jméni jednoty obnáší 2315 zl. a 3 kr. — Mile jsme byli překvapeni zprávou že Sokol v Strakonících jest tak činným v každém sboru své působnosti, avšak přiznáme se též, že nemile se nás dotklo, když čtli jsme, že chodí sokolové také na slavnost vzkríšení páně, božího těla a modlit se za nejmilostivějšího panovníka, který svým podaným nepřeje ani té nejmenší svobody. Sokol má býti přímý a možná že kdybychom to opravdově vzali v úvahu, pochybujujeme, že by se našel jeden člen celého toho sboru, který by upřímně zpoměl modlitbou na císaře a císařovnu Nač tedy ta přetvářka nedůstojná S. kola, aby snad pánbůh ještě dále ráčil zachovati panovníka, který dosud nic dobrého neučinil pro národ český, jen aby mohl držeti národ ten v poutech. Sokolové Strakonické odpustí této naší poznámce, neb jest obyčejem naším, co na srdci to na jazyku. Přejeme jim srdečné sokolské „Na zdar!“

Výroční zpráva za rok 1879 Tělocvičné Hasičské Jedn. Sokol v Strakonících.

Účelem jednoty naší dle opravených stanov jest: 1. pěstování tělocvičky společným cvičením a výlety; 2. hájení života a majetku obyvatelů obou měst Strakonice a okolí při požáru a jiných nehodách; 3. k oživení ducha společenského, pořádání přednášek, div. představení, spol. zábav, zpěv, hudba a střelba do terče.

Jakým způsobem jednota v r. 1879. účelu svému vyhověla, o tom zpráva tímto se podává.

Činní členové v letní době všemožně zdokonaliti se chtěli v činnosti své; za

tou příčinou bylo odbýváno 6 veřejných cvičení sborových, 22 cvičení oddělení lezců, 9 cvičení oddělení střičkačků 9 cvičení oddělení vođařů, 14 cvičení pochodových celého sboru, 4 cvičení technického výboru a mimo to dvakrátě týdně cvičení tělocvičná. Aby sbor i okolním jednotám důkaz o činnosti své podal uspořádáno bylo dne 15. června k počtě zástupců jednot vůkolních při ustavující schůzi župní jednoty na českém jihozápadě veřejné cvičení, kteréž obsahovalo: cvičení v pochodech, provedení reje, cvičení ve skoku do hloubky, dálky a výšky a cvičení na koni, za jehož dobré provedení všeobecná pochvala vzdána byla.

V době podzimní a zimní držány byly členy činnými hlídky noční a častá cvičení signalová se odbývala. Poplachem v městě vybouřeni byli členové pouze jedinkrátě a i tu shledalo se, že poplach byl planý. K požárům na venek třikrátě chtěli se členové odebrat, leč pro přílišnou vzdálenost ohňů vždy vrátili se museli.

Dne 1. ledna 1880 náhlou změnou povětrnosti nastalo nebezpečí povodně. Obecní zastupitelstva obou měst světila veškerá potřebná opatření rukoum náčelníka, načež ihned veškeré činné členstvo na oddělení rozděleno, jimž místa nejvíce ohrožená za stanoviště vykázána, potřebné lodě a tyče přivezeny a sesílené noční hlídky konány. Za přičinění to vzdal purkmistrovský úřad v Nových Strakonících jednotě naší vřelý dík.

Technický výbor, jemuž činní členové podrobeni jsou, odbýval během roku 16 schůzí, v nichž mnoho důležitého na přetřes vzato, zvláště pak vvhotoven tu byl řád hlídek, řád tělocvičný a služební pro činné členy.

O pobavení a povznesení společenského ducha staral se výbor zábavní, který odbýval během roku 14 schůzí a uspořádal 2 plesy, 3 smíšené zábavy a 2 divadelní představení, jichž čistý výnos 470 zl. 85 kr. věnován byl částí k zakoupení náčiní hasičského, částí na zařízení hydroforu. —

Členy jednoty naší ve zpěvu cvičiti se uvolili p. J. Koupil a p. Fr. Holeček a cvičení odbývají se vždy ve čtvrtek a v neděli. Po poučení členů přednášel p. A. Česlak Ludikar „O ohni v ohledu historickém“ dne 25. ledna 1880.

Aby přátelský svazek se zdejšími a okolními jednotami utužen byl, uspořádán

byl společný výlet s pěvecko-čtenářskou jednotou zdejší „Zvonem“ na horu Katovic, kde setkali jsme se a přátelsky pobavili se členy čtenářského spolku „Ota-vana“ v Katovicích, těl.-has. jednoty a zpěvického spolku v Horažďovicích.

Aby členové jednoty i s událostmi nově se přihodivšími seznámili se mohli, byly redakce několika časopisů požádány, by listy své jednotě buď zdarma, buď za sníženou cenu zasýlaly. Žádosti té vyhověla redakce časopisu „Pokrok“, začož jí vřelě díky vzdány buďtež.

Ze slavnostních dnův, které jednota naše v roce tomto zažila, připomenouti dlužno den srdečného, bolestného se loučení činných členův s bývalým náčelníkem br. Mat. Mayerem. — den 5. října, kdy bývalý předseda jednoty p. Fr. Sochůrek a bývalý náčelník pan M. Mayer zvoleni byli prvními čestnými členy jednoty naší; den 1. ledna 1880., kdy činní členové v přítomnosti ctěného pana purkmistra města Strakonice p. Aug. Varausa skládali slavnostně slib poslušnosti a věrnosti v ruce náčelníka.

Jednota účastnila se mnohých slavností v městě, jakož i mimo město uspořádaných, jako: tříčlennou deputací slavnosti 400leté památky povýšení Vimberka

za město, deputací 6člennou valné hromady župní jednoty v Sušici, slavnosti vzkříšení Páně a Božího Těla, slavnosti na památku 25letého trvání sňatku Jejich Veličenstev a slavnostních služeb božích v den jmenin Jeho Veličenstva císaře pána.

Poslední čest průvodem k hrobu prokázali jsme svým členům Josefu Bekovi, Tom. Chudobovi, Janu Němečkovi, Václ. Táborovi, Janu Veselskýmu. Odpočítež v pokoji.

Veřejné díky vzdání musí jednota na místě tomto mnohým svým laskavým příznivcům, zvláště: městským radám obou měst Strakonice, Jeho Jasnosti knížeti z Windišgraetzu, panu Josefu Formánkovi, dědicům po panu A. Minibergrovi, paní El. Zoellnerové, p. Ant. Hansovi, p. L. Thalbergrovi, p. Vilému Fürthovi a všem kdo i sebe menším příspěvkem ku zdaru jednoty působili.

Toť krátký přehled dějin jednoty v roce předešlém; příští výbor hlavně bude se muset starati o doplnění částky, již jest třeba ku zakoupení hydroforu, o řádné vycvičení nově přistouplých členů činných a dokončení rozličných letošním výborem počatých prací, čemuž z plna srdce budiž přáno „Na zdar!“

Z cvičírny sokolské.

Cvičení tělocvičná, jaká se nyní od-bývají, nikterak neuspokojují většinu našich sokolů, neb stávají se jim prý příliš jednotvárnými. Často slyšeti jest výroky sokolů, že prý to neb ono umí již udělati, míníce tím některý výkon, neb jak si také mnozí zvykli říkati: „ten kousek já už znám“; avšak když hledíme na sokola, an ten kousek dělá, shledáme, že přece jej neumí, neb většinou nedrží se tělocvičného pravidla. Nezáleží žádnému na tom, kolika způsobů výkonů jest mocen, a jak co provede. Vidáme sokoly jenž jdou na náčiní sokolské se cvičiti, že dostati se na př. na hrazdu, provede některý s uhlazenou lehkostí, kdežto jiný potřebuje k tomu celé své síly dostati se nahoru a přece mohl by také lehce dostati se na horu, kdyby pozoroval cvičitele, jak on užívá kdy síly a kdy pružnosti. Žádné cvičení nestane se jednotvárným, jen když se mu věnujeme upřímně a ne abychom byli rádi, že to máme již odbyto.

Aby však cvičení bylo členům i zábavou, jest cvičitele aneb náčelníka povinností aby pořádal cvičení tak, by to sokoly poutalo i bavilo.

Cvičiti celý večer jednomu předmětu není radno, nýbrž jak nejlépe možno, roz-tríditi cvičení aby se střídala, proto mají býti sbory, četnější členstvo mající, rozděleny přísně na čtyry, aby se snáze vystřídaly; četa každá cvičila by se v určitý den. Tím způsobem nadyde se místa kde jest cvičírna malá společně pak cvičení odbývati každý měsíc, aby čtyry závodily mezi sebou při podobném měsíčním cvičení, museli by se dostaviti všichni členové, neb pak možno cvičiti též pochody sboru celého. Zde nemá platiti copašské výmluvy: „ech, nač je mi toho potřeba, abych se trmácel.“ Podobné omluvy jsou nebezpečnou nákazou k liknavosti. Velikou chybou v našich některých cvičírnách jest i to, že necvičí se šermu a lezečtví, nemíníme ono komediánské lezečtví, ný-

brž učiti se to co praktické pomůcky, která jest vždy v životě výhodnou.

Na závadu shledali jsme, že jsou spolková ustanovení u některých jednot, že ustanovuje se čas, dokud se člen má cvičiti, jako by potom již byl na výměnku. Tak u některých jednot mají zavedeno, že v stáří 25 let osvobozen jest od tělocviku; toť vypadá, jako by cvičení bylo pro dospělejší nějakou obtíž, kdežto ko likráté v těchto letech nejlépe prospívá. Proč nemá býti členstvo rozděleno přísně na činné a přispívající, tak pak nabude činné členstvo i starších členů mezi sebe a to dobře působí na mladší jich druhy. Kdežto nyní stane se kolikráté, že některý mladý muž rád by přistoupil k sokolům, avšak nelze mu navštěvovati cvičení, proč by nemohl býti přijat co člen přispívající? Takové ustanovení vůbec oslabuje sbor, místo co by jej mělo siliti.

Na jedné straně tedy dělá se to neomylným zákonem, že každý člen m u s i navštěvovati cvičení do 25 let, kdežto ze strany druhé se tím tělocvik ponízuje, že

se zbavuje člen v tom roce tělocviku co hrozné práce; tam kde členstvo neieví chuť samo k tělocviku, nic nespomáhají podobná nařízení aneb snad pokuty. Viděti mladého ženatého muže v tělocvičně, znamenalo by, kdybychom byli pověřivými jistou výhru.

Tak to dospělo u některých jednot a vinu toho nese výše řečené zavedení let u tělocviku. Starší než pětadvacetiletí muži myslí, že by nebyli již dosti mužnými, když by nebyli již vymazáni ze seznamu údů v tělocvičně; milný a velice škodlivý tento náhled by se měl vypuzovati z myšlenek sokolů, neb připadá to jako v Čechách u učedníků, kteří mají velikou radost že jsou již tovaryši, zdali co umí na tom nezáleží. Starší členové samimají k tomu hleděti aby zrušena byli podobná ustanovení, a nahlédnou, že poslouží to dobře jednotám našim v každém ohledu a nejen aby zrušili toho ustanovení, ale ať účastní se činně v tělocvičně, aby zavládl již jednou pravý sokolský život v tělocvičnách našich.

H L I D K A .

Výsledek volby sboru Česko-Amerického Sokola v Chicago, Ill.

Výsledek volby sboru Česko-americký Sokol pro příští ½ roku: předs. Jan Beneš, místopředs. Jos. Rotbauer, tajemník F. J. Haut, účetník Jan Churaň, pokladník Jos. Hladovec; správní výbor: T. Kalas na půl roku a Matěj Kripner a Ruf. Jirsa na 1 rok; náčelník Jan Fučík; cvičitelové: Frant. Patera, Jan Novotný a Jos. Kopta ml., praporečník Mat. Vančček, dekoratoři Jos. Slach a Fr. Fara, quarderobník Mat. Bláha, jednatel Josef Kopta. — Veškeré schůze sborové odbývají se od 12. květ. každých čtrnáct dní ve středu. — Všecky dopisy týkající se tohoto sboru nadepsány buďtež: J. F. Haut, 171 DeKoven Str., Chicago.

§ Těl. Jedn. Čechů v Chicago, Ill. bude den 30. května dnem slavnostním, neb na ten den obdrží prapor od dívek a paní na sever-západní straně. Slavnost odbývati se bude v síni Těl. Jedn. Sokol. Výbor postará se, aby slavnost ta byla účelu svého důstojna. Jednoty bratrské jistě v den ten všele vzpomenou svých druhů.

§ „Ples májový“ Česko-Amerického Sokola v Chicago, Ill. byl vskutku plesem květnovým, neb Sokolové okrášlili síň

svou čerstvým kvítím, což mile lahodí oku po dlouhé zimní době.

§ První vystoupení žactva Těl. Jedn. Sokol v Chicago, Ill. bylo zdařilé, což slouží cvičitelskému sboru Těl. J Sokol ke cti.

§ Těl. Jedn. Sokol v New Yorku poslal tyto dny bratrským jednotám po obraze darem. Obraz představuje skupení cvičitelského sboru, jak jsme je viděli v „Díblíku.“ Obraz tento bude pěknou ozdobou v místnostech sokolských.

§ Sokolská Jednota „Blesk“ v Baltimore, M., odbyvá svůj první výlet do zahrady Schveierovi. Sokol Šimek, horlivý člen „Blesku“ sděluje nám, že účastní se výletu toho všecky české spolky v Baltimore, což dokazuje, že sokolové tamnější jsou u velké vážnosti.

§ V Iowa City až dosud není tělocv. jednoty, ačkoliv jest tam velký počet Čechů usazen. Myslíme, že by v každém místě, kde možno založiti spolek podporující, mohl by též býti i spolek sokolů, neb nemá tak velké výlohy, jako spolky podporující.

§ Sokolky Těl. Jednoty Sokol v Chicago, Ill, pořádají dne 15. května ples na oslavu svého založení. Jak jsme došli, mají asi 24 sokolek již stejno-kroj, který barvou i střihem podobá se stejno-kroji sokolskému. Jestli začaly sokolky již s cvičením, nemožno nám dosud ještě sdělit.

§ Věrní Bratří S koli v Milwaukee, Wis. odbývali 8. května slavnost svého přijetí do Národní Jednoty Sokolské. Při slavnosti též bylo veřejné tělocvičné představení, jehož účastníci se z Chicago sokolové A. Kreml, Fr. Patera, J. Steiner a H. Pilát. Řečníkem slavnostním byl sokol J. B. Bělohradský z Chicago. Slíbeno nám bylo, že dostaneme popis slavnosti ještě do tohoto čísla, avšak neobdrželi jsme ani řádky. Telegrafických pozdravů prý přišlo velký počet.

§ „Český Hasič“ jest název listu, jenž vychází v Klatovech dvakrát měsíčně. Vydavatel a redaktor Václ. Kohl, Tiskem a nákladem M. Čermáka. List tento věnován zájmům výhradně hasičství a pojišťování a přináší zprávy jednot hasičských o ohních. Na rok předplácí se s poštovní zásilkou (v Čechách) 3zl. 20kr.

§ V Chicago odbývá 2. května krajský sjezd německých turnerů, (podobný župnímu v Čechách), ku kterémuž náleží jedenácte jednot tělocvičných. Mezi rozličnými usnešeními nalezáme některé dobře se hodící i pro naše sokoly, jsou to čestné odměny, jež mají býti udělovány údem za dobré výkony při skoku do dálky skoku do výše, příběh, zdvihání, přeškoky, točení kuželi, zápas, šermování a plování, aby se tyto předměty lépe cvičily. Neškodilo by ani u našich jednot zavést podobné odměny, jež obyčejně jsou čestná písemná vysvědčení; viděli jsme podobné u učitele tělocviku spolku „Vorwaerts“ p. J. Gloye.

Tělocvičným Jednotám

sloužij k uvědomění, aby volily sobě své zástupce ku příštím sjezdu do Clevelandu, O. Jména zvolených mají býti zaslána do 15. června Výkonnému Výb. Nár. Jedn. Sokolské.

Jmenem Výkonného Výboru Národní Jednoty Sokolské.

AUG. VOLENSKY,
jednatel.

Adresář Národní Jednoty Sokolské.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské, sídlící v Chicagu, Illinois, schází se vždy v první pátek v měsíci. Úřadníci: J. B. Bělohradský, předseda; J. Beneš, místopředseda; Aug. Volenský, jednatel, Št. Bílek, tajemník; J. Svojtše, účetní; Frant. Kašpar, pokladník; dalšími členy výboru jsou: J. Kostner, J. Hladovec a Jakub Pádecký. Všechny dopisy peněžní buďtež adresovány na bratra Josefa Svojtše, 82 W. Taylor ul.; zprávy, dopisy i zásilky Sokola Amerického se týkající jednatel bratra A. Volenského, číslo 463 S. Canal ulice, Chicago.

Tělocvičná Jednota v Chicago Ill., Fr. Cetlovský, číslo 463 jižní Canal ul.

Česko-Americký Sokol v Chicago Ill., F. J. Haut, 171 DeKoven Str.

Tělocvičná Jednota Čechie v Chicago, Ills., M. Salava, 248 Rucker ul.

Plzeňský Sokol v Chicago, Ill., Jos. Mandl 726 So. Halsted ul.

Tělocvičná Jedn. Sokol v New Yorku, V. Vojtíšek 98—8 ul.

Sokol Clevelandský Camileo Wiesenerberger care of M. Krejčí, Broton Str., Cleveland, O

Tělocvičná Jednota Praha v Cleveland, O, Frant. Kozlík 12 Poplar ul. W. S.

Tělocvičná Jednota Čech v Cleveland, O., Fr. Sluka, 85 Burwell ulice.

Sokolská Jednota Blesk v Baltimore, Md., V. J. Šimek, 28 Barnes ul.

Tělocvičná Jednota v Detroit, Mich, Jos. Krejčí č. 628 Antoine ulice.

Sokol, Odbor Čtenářského Spolku v Cedar Rapids, Iowa, V. J. Dvořák.

Česko-Am. Sokol v Kewaunne, W., Karel Mašek, Věrní Bratří Sokol v Milwaukee, Wis., A. Rajský 814 Vliet ul.

Těl. Jedn. Sokol v St. Louis, Mo. K. Svoboda 1012 Geyer avenue.